

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2CdoR/13/2025
Identifikačné číslo spisu:	2124209258
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:2124209258.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: D. G., nar. B. a J. G., nar. B., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, t. č. v starostlivosti starej matky M. G., nar. B., trvale bytom O., zastúpenej LEXIA advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Bratislava, Zámocká 3, IČO: 53 176 014, deti rodičov: matky I. G., nar. B., trvale bytom K., t. č. bytom Psychiatrická nemocnica I. a otca S. G., nar. B., trvale bytom O., za účasti Okresnej prokuratúry Piešťany, o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 109P/168/2024, o dovolaní starej matky maloletých detí proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 14. apríla 2025 sp. zn. 11CoP/33/2025, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej aj „súd prvej inštancie“, „prvoinštančný súd“ alebo „okresný súd“) uznesením z 5. decembra 2024 č. k. 109P/168/2024-39 výrokom I. nariadil neodkladným opatrením maloletým deťom D. a J. a obom ich rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu v Detskom advokačnom centre Náruč, ambulantnej pobočke OZ Náruč - Pomoc deťom v kríze so sídlom 010 08 Žilina, Vysokoškolákov 41/7 v období od vykonateľnosti tohto uznesenia v rozsahu 43 hodín, ďalej uložil maloletým deťom D. a J., obom ich rodičom a starej matke M. G., nar. XX. XX. XXXX. povinnosť spolupracovať s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a s Detským advokačným centrom Náruč a zároveň uložil povinnosť Detskému advokačnému centru Náruč predkladať mesačné správy o priebehu realizácie nariadeného poradenského procesu. Výrokom II. súd začal konanie o uloženie výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 2 písm. d) zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov a výrokom III. ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany za procesného opatrovníka na zastupovanie maloletej D. a J. v tomto konaní.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie starej matky uznesením zo 14. apríla 2025 sp. zn. 11CoP/33/2025 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Považoval ho za vecne správne.

3. Proti predmetnému uzneseniu odvolacieho súdu podala stará matka (ďalej v texte aj „dovolateľka“) zastúpená kvalifikovanou právnou zástupkyňou dovolanie, v ktorom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie, spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby sám rozhodol vo veci tak, že predmetný návrh zamietne. Prípustnosť dovolania odôvodnila s poukazom na ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

4. K dovolaniu sa vyjadrila Generálna prokuratúra Slovenskej republiky a navrhla dovolanie odmietnuť.

5. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom advokátom (§ 429 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru o neprípustnosti podaného dovolania.

7. V zmysle ustanovenia § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa ustanovenia § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v ustanovení § 420 písm. a) až f) CSP. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie podľa ustanovenia § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 CSP, dovolací súd prednostne skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti v dovolaní tvrdenej procesnej vady v zmysle ustanovenia § 420 písm. a) až f) CSP pristúpi dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Z uvedeného je zrejmé, že ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k namietanej procesnej vade došlo alebo nie.

9. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu (8Cdo/83/2017). Uvedená podmienka nebola v prejednávanej veci splnená.

10. V predmetnej veci nejde ani o jeden z vymenovaných prípadov. Rozhodnutie odvolacieho súdu

napadnuté dovolaním starej matky maloletých nie je rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pretože v predmetnej veci v čase vydania napadnutého rozhodnutia bežalo riadne konanie o uloženie výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, a teda rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nekonzumuje vec samu. Dovolanie preto v zmysle § 420 CSP prípustné nie je.

10.1. Dovolací súd dopĺňa, že podané dovolanie nie je prípustné ani podľa § 421 ods. 1 písm. a), b) alebo c) CSP. Prípustnosť dovolania v tejto súvislosti možno vylúčiť s ohľadom na ustanovenie § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. d) CSP, ktoré prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia priamo vylučujú.

11. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania starej matky z § 420 ani § 421 CSP nevyplýva a ani inak ju nie je možné vyvodiť, napadnuté rozhodnutie nie je spôsobilým predmetom dovolacieho konania. Dovolací súd preto bez toho, aby uskutočnil dovolací meritórny prieskum, dovolanie ako procesne neprípustné odmietol (§ 447 písm. c) CSP).

11.1. Dovolaciemu súdu je z predložených dokumentov zrejmé, že samotné konanie vo veci samej súd prvej inštancie uznesením z 1. októbra 2025 č. k. 109P/43/2025-52 po podaní dovolania zastavil (preto dovolanie najvyšší súd posudzoval, iba pokiaľ šlo o nariadenie neodkladného opatrenia). Vzhľadom na podstatnú zmenu okolností je zo strany súdu prvej inštancie na mieste zvážiť zrušenie neodkladného opatrenia v zmysle ustanovenia § 363 CMP.

12. Dovolací súd o nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP a § 451 ods. 3 CSP.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.